

ключових проблем, вирішення яких і буде гарантувати підвищення ефективності діяльності в цілому. Серед усіх пріоритетних завдань перед підприємствами на сьогодні визначають найбільші проблеми у: підвищенні соціальної відповідальності підприємства; збільшенні частки ринку; підвищенні вартості фірми; покращенні якості продукції, послуг.

1. Барабанник Л. Б. Концепція корпоративної соціальної відповідальності бізнесу та її становлення в Україні / Л. Б. Барабанник, О. В. Вознюк // Вісник Дніпропетровської державної академії. Серія «Економічні науки». – 2010. – № 1. – С. 5-11.

2. Расвнєва О. В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі: монографія / О. В. Расвнєва. – Харків, 2006. – 496 с.

3. Марцин В. С. Економічне регулювання ефективності господарської діяльності : монографія / В.С. Марцин. – Львів : ЛБІ НБУ, 2005. – 491 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

Медведєва І.В.

Науковий керівник – Кондратенко Н.О., д-р екон. наук, професор

Сьогодні розвиток економічних відносин в Україні супроводжується трансформацією форм та методів державного регулювання, децентралізацією та диверсифікацією виробництва, зміною умов господарювання та зростанням конкурентної боротьби між підприємствами, посиленням впливу на діяльність суб'єктів господарювання зовнішнього середовища, основною рисою якого є невизначеність.

Метою роботи є узагальнення теоретичних основ організації системи економічної безпеки підприємства в умовах ризику та невизначеності.

Взагалі «економічна безпека підприємства» – це здатність суб'єкта господарювання ефективно та безперервно здійснювати свою діяльність на основі прийняття взаємопов'язаних управлінських рішень, що дозволяють оптимізувати використання корпоративних ресурсів та узгодити економічні інтереси усіх груп зацікавлених осіб з метою нівелювання впливу загроз внутрішнього та зовнішнього середовищ на виробничо-господарську діяльність підприємства [1].

Таким чином, економічна безпека є універсальною категорією, яка відображає захищеність суб'єктів економіки на всіх її рівнях, починаючи з держави, підприємства і закінчуючи кожним її громадянином, а існування і ефективність функціонування підприємства, особливо в нестабільних умовах ринкової економіки України, залежить від ефективності системи гарантування економічної безпеки.

Основні функціональні складові економічної безпеки підприємс-

тва:

- фінансова складова – досягнення найбільш ефективного використання корпоративних ресурсів (капіталу, персоналу, прав, інформації, технології та устаткування);
- інтелектуальна і кадрова – збереження та розвиток інтелектуального потенціалу підприємства, ефективне управління персоналом;
- техніко-технологічна – ступінь відповідності технологій, які використовуються на підприємстві, сучасним світовим аналогам відносно оптимізації витрат ресурсів;
- правова складова – всебічне правове забезпечення діяльності підприємства, дотримання діючого законодавства;
- інформаційна – ефективне інформаційно-аналітичне забезпечення господарської діяльності підприємства;
- екологічна – дотримання екологічних норм технології та випуску продукції, мінімізація втрат підприємства від забруднення довкілля;
- силова – забезпечення фізичної безпеки робітників підприємства та збереження його майна [2].

Сучасні умови діяльності багатьох підприємств характеризуються наявністю конкуренції, динамічністю ринкової кон'юнктури, суттєвими змінами у макросередовищі, які представлені тенденціями НТП, швидким застаріванням знань, виникненням нових сфер економіки, змінами способу виробництва – переходу від індустріальної до постіндустріальної економіки тощо. До числа таких характеристик в економіці України, зважаючи на її перехідний характер, слід додати проблеми роздержавлення власності, глобалізаційні процеси, зміну діяльності фінансових інститутів, посилення конкуренції між національними та транснаціональними компаніями на національному ринку тощо [3].

Сьогодні, можливо, як ніколи раніше, пильність уваги до питань безпеки є надзвичайно високою. Можна стверджувати, що безпека є достатньо ємною системою, яка пронизує практично всі аспекти життєдіяльності і розвитку будь-якої структури.

Створення необхідних передумов для забезпечення економічної безпеки має базуватися на ефективній системі заходів із необхідним правовим, фінансовим, організаційним та інформаційним підґрунтям, що в свою чергу передбачає формування оптимальної системи економічної безпеки підприємства, яка враховує специфіку підприємства та характер його взаємозв'язків з суб'єктами зовнішнього середовища. З огляду на те, що безпека – це форма існування підприємства в середовищі небезпек і загроз можемо зазначити, що метою економічної безпеки підприємництва може бути виключення можливості понесення

ним збитків або упущення вигоди, економічне зростання та стабільність.

1. Пономаренко В. С. Стратегічне управління розвитком підприємства: навчальний посібник / В. С. Пономаренко, О. І. Пушкар, О. М. Тридід. – Харків : ХДЕУ, 2002. – 640 с.

2. Мних М. В. Планування діяльності підприємства в сучасних економічних умовах / М. В. Мних. – Київ: Знання України, 2004. – 92 с.

3. Князь С.В. Фінансовий менеджмент / С.В. Князь, Н.Г. Георгіаді, О.В. Князь. – Львів: Видавництво Національного ун-ту «Львівська політехніка», 2006. – 184 с.

ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ ЕНЕРГОПОСТАЧАЛЬНИХ КОМПАНІЙ

Кірсань І.О.

Науковий керівник – Плотницька С.І., д-р екон. наук, доцент

Для України специфічна функція забезпечення необхідного контролю за співвідношенням показників «якість – прибуток» енергопостачальних компаній є першочерговою для забезпечення надійної якості послуг з передачі та постачання електроенергії.

Нині робота в цьому напрямі для підприємств електроенергетичної галузі України тільки розпочинається. Через відсутність у чинному законодавстві жорстких норм і штрафних санкцій за порушення показників якості фінансові менеджери енергопостачальних компаній або взагалі не використовують в управлінні прибутком функцію забезпечення необхідного контролю за співвідношенням між прибутковістю компанії та якістю наданням послуг з передачі та постачання електричної енергії, або розглядають її як перспективну в разі зміни нормативної бази.

Для оцінки якості надання послуг з передачі та постачання електричної енергії на державному рівні НКРЕ прийнято рішення використовувати загальноприйняті показники ефективності роботи енергопостачальних країн східної Європи. Відповідно до розпорядження НКРЕ № 86-р від 05.07.2007 р. [1], якість послуг з постачання електроенергії визначається такими факторами:

- надійністю електропостачання;
- комерційною якістю – якістю відносин між постачальником та існуючим або потенційним споживачем;
- якістю поставленої електроенергії.

Надійність енергопостачання характеризується такими показниками:

- SAIFI – індекс середньої частоти перерв електропостачання у